

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica xii. post trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

Dñica .xij. post trinitatem.

offendisse deum. ita vt diceret il-
lud. ij. Paral. vii. Peccant su-
per numerū arene maris. ⁊ mul-
tiplicata sunt super me peccata
mea. ⁊ non sum dignus videre
altitudinē celi pze multitudine
iniquitatis mee. Secūdo ostens-
dit formā iustificationis impij
in dolorosa contritione peccato-
rum quam ostendit in percus-
sione pectoris. in qua reddebat
seipsum culpabilē. ⁊ ostendebat
dolorē. Huiusmodi autem cō-
tritio necessaria est ad iustifica-
tionem impij. Quia (vt habetur
iij. sen. di. xvij. q. i. art. iij. q. iij.)
sicut in generationibus natura-
libus vna forma expellit ⁊ alia
introducitur. ppter qd generatio
vnius est corruptio alteri. opor-
tet esse dispositiones ad vtrūq.
ita in iustificatione impij qua gra-
tia confertur ⁊ culpa expellitur
oportet esse dispositionē volūta-
tis sibi propriū actum ad vtrūq.
Et ideo sicut per motū liberi ar-
bitrij in deum disponit ille qui
iustificatur ad gratiā obtinēdā.
ita per motum liberi arbitrij in
peccatū qui est cōtritio. oportet
q̄ ad culpe expulsionē disponat
⁊ ideo in iustificatione qua inno-
cens iustificatur oportet esse di-
spositionem solum ad gratiā in-
ducendam. sed in iustificatione
qua iustificatur impius oportet
esse duplicem dispositionē. vnaz
ad inducendam gratiam scz mo-
tum liberi arbitrij in deum. Al-
teram ad expellendū culpam scz

motum liberi arbitrij in peccatū.
qui est ipsa contritio. Ad
rationes in oppositū. Ad pri-
mam respondetur negando con-
sequentiam. Et ratio est. quia ser-
uor dilectiois de necessitate cō-
iūctum habet odium contrariū.
⁊ ideo seruor dilectionis ad di-
missionē culpe non operatur sine
ne peccati detestatione. que di-
recte dimissioni culpe respōdet.
Ad secundā etiam respōdetur
negando consequentiam. Et ra-
tio est. quia in peccato conuer-
sio non facit culpaz sine auersio-
ne. Et ita oportet duo esse in ius-
tificatione. Ad tertiam respō-
detur negando consequentiam.
Et ratio est. sibi dominum bonaz
uenturaz. Tum quia recessus a
deo est inordinatus. sed regressus
ordinatus. Tum quia plura
exiguntur ad bonuz q̄ ad malū.

In domi-
ca duodeci-
ma est euang-
geliz. Erēs
iesus de finis
bus xpi ⁊ c.
Mar. septi-
mo. Circa quod possunt disputa-
ri sequentes questionēs. Prima
ma. Strum conuenienter christus
circa hunc surdum et mu-
tum de quo in euangelio mira-
culum fecit. Secundo. vtrum
illi homines faciētes cōtra pre-
ceptum christi publico mira-
culum peccauerunt.

D primas
questiones sic
pceditur. et vi
det qd no con
uemeter chri
stus circa huc
mutum et sur
dum miracu
la fit operat.

¶ Primo sic. (vt arguitur. iij. p.
q. xliij. ar. iij.) Xps faciebat mi
racula virtute diuina. cuius pro
prium est subito operari et perfe
cte. et absq; admunculo cuiuscu
q; sed christus non subito cura
uit istum. Dicitur enim in euan
gelio. qd apprehedit eum de tur
ba seorsum et misit digitos suos
in aures eius. et expuens tetigit
linguam eius. et suspiciens in ce
luz ingemiscens. et ait. effecta qd
est aperire. et statim aperte sunt
aures eius ergo etc. **¶** Secdo sic.
dei no est ozare nec respicere in
celum ingemiscendo. cum ergo
hoc fiebat virtute diuinitas. no
conuemeter videt operat illud.
¶ Tertio. Miracula xpi facta
sunt ad confirmatione doctrine
ipius. et testimoniu diuinitatis
eius. sed nullus debet impedire
fine sui operis. ergo videt qd in
conuenter xps pcepit illis ho
minibus qd presentauerat surdum
et mutum ad sanandum qd nemini di
cerent. **¶** In oppositu est euage
lium in quo dicit. qd bene oia re
cit et surdos fecit audire et mu
tos loqui. **¶** Respondeo dicendu

q xps conuenientissime operatus
est miraculu circa huc surdum et
mutum. Ita conclusio sic declarat.
Ea q sunt ad fine debet esse fini
pportionata. xps aut ad hoc ve
nit in mudum et docebat vt hoies
saluos faceret. fm illud Job. iij.
Non em misit deus filius sui in
mudum vt iudicet mudum. sed vt sal
uetur mudus p ipsum. et ideo co
ueniens fuit qd xps particularit
hoies miraculose curado ostede
ret se esse yniuersale et spualem
oim saluatore sanado. no tm po
testate diuinitatis sz ministerio
huanitatis cu esset deus et ho. **¶** Ad
rones in oppositu dicendu. **¶** Ad
prima rñdet negando pnam. Et
ratio est. qz vt habet vbi. s. ad
scdm. Xps venerat saluare mud
dum. no solu virtute diuina. sed
etiã per misteriu incarnationis
ipius. et ideo frequeter etiã in sa
nacione infirmoz. no solu pote
state diuina vtiebat curado p mo
duz imperij sed etiã aliqd ad hu
manitate ipius pertinens appone
do. vñ sup illud Luc. iij. Singu
lis man impones curabat oes.
dicit cyrilus. quis vt deus pos
tuisset omnes verbo pellere mor
bos tangit tm eos ostēdes ppria
carnē efficacē ad pstantanaa res
mediat. sic ergo xps sanauit huc
surdum et mutum tagēdo euz corpo
raliter vt ostēderet humanitate
suã esse diuinitatis instrumētū.
¶ Ad scdam respōdetur negado
psequentiã. Et ratio est. qz sicut
dictu est. no solu potestate vredo

Dominica. xij. post trinitatem.

debut facere miracula. sed etia
 humanitate ipsa. quonia vtrūq
 erat de eo ostēdēdū q deus esset
 in carne vnitus. (vt habet. iij. pre.
 q. xliij. ar. ij. ad. ij.) Sū chryso. su
 per illud matth. xliij. Accepitis
 quinq panib⁹ et duob⁹ piscibus
 aspiciens in celū bñdixit et dicit.
 Oportebat inqt credere de xpo
 qm a patre est. et qm ei equalis
 est. et ideo vt vtrūq ostēdat. nūc
 quidē cū potestate. nūc aut orās
 miracula facit. dicimus ergo q
 xps in curatione hmōi infirmū
 ipse suspiciens in celū ingemuit
 vt ostēderet se verū hoīem a deo
 querēs auxiliū. Ad tertiam re
 spondet negando psequentiā.
 Et ratio est. qz hoc fecit. vt dicit
 Chryso. volens nos erudire pro
 hibere eos qui volunt nos ppter
 nos laudare si aut ad dei gloriā
 refertur. non debemus prohibe
 re sz magis inūgere. vt hoc fiat
 fm illud Mar. v. Vade in domū
 tuaz ad tuos. et annūcia eis qta
 dominus tibi fecit.

D secūda
 questionez sic
 pceditur. Et
 videtur q illi
 homines pu
 blicādo mira
 culum christi
 peccauerunt. et probat sic. Pri
 mo. quia deo est in omnibus obe
 diendū. fm illud Exo. xxiij. Om
 nia que locutus est dñs faciem⁹
 et erimus obedientes. sz isti non

obedierūt pcepto xpi q pcepto
 rat. eis ne cuiq dicerēt. ergo et.
Scdo sic. aut xps voluit fieri
 illud qd dixit eis. an nō. si voluit
 sequitur q fecerunt cōtra pceptū
 eius et sic peccauerunt. aut
 noluit. sequitur q christus esse
 mendax vel duplex in verbo qd
 est impossibile. In oppositū
 videtur q non peccauerūt. quia
 nō fuisset digni saluatiōe. **T**er
 spondeo dicendum q illi homi
 nes predicādo miracula christi
 non peccauerunt. quia christus
 cum pcepit eis vt non dicerēt
 non intendit eos per virtutē pcep
 ti obligare. vt dicit gregorius
 ix. moralium. sed seruis suis se
 quentibus exemplū dedit. vt ipse
 quidem virtutes suas occultare
 desideret. et tamen vt alij ex
 plo eorum pficiant. prodantur
 inuiti. Et sic patet responsio ad
 primum argumentū. **P**ro
 sponse ad secūdū est sciendū
 q in christo ponitur duplex volū
 tas sicut et duplex natura. **E**st
 diuina. et est duplex. vna signat
 altera beneplaciti. Volūtas est
 beneplaciti est. qua vult aliquid
 simpliciter et absolute. et sic xps
 voluit miraculam publicari. q
 contra voluntatem beneplaciti
 nihil fit. sed bene fit contra vo
 luntatem signi. Alia fuit volū
 tas humana. et sic christus voluit
 quodammodo. et quodammodo
 noluit miraculū publicari. q
 luit ad dei gloriā. noluit aut
 vt ostenderet humanam laude

fugiendā. sicut enim sunt aliqua partim voluntaria et partim involuntaria. ut dicitur in tertio Eth. de eo qui proiecit merces in mari. vult et non vult diuersis respectibus. quia non vult absolute. vult tamen in tali casu positus etc.

Ad domini ca decimateria est euangelium. In illo tempore dixit Iesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis.

Et Luca. r. Circa quod possunt disputari sequentes questiones. Prima. utrum sit verum quod dictum est apostolis. scilicet. Beati oculi qui vident que vos videtis. Secunda. utrum in statu vite deus possit immediate a nobis amari. Tertio. utrum modus diligendo deum toto corde etc. qui multiplicatur in precepto predicto possit in via seruari.

Prima questione sic procedit. Et videtur quod non sit verum quod beati oculi qui vident que vos videtis. Primo sic. Job. xxj.

scribitur. Beati qui non viderunt et crediderunt. Secundo sic. Aut

loquitur de visione interiori perfidem. Et hoc non. quia multi prophete et reges viderunt hoc modo visionis christi. Vnde Job. viij. Abraham vidit diem meum et gaudens est. Non autem de exteriori. quia exteriori visione etiam viderunt iudei sacerdotes et pharisei. Vnde Job. xv. de iudeis. Nunc autem viderunt et oderunt me et patrem meum. sed oculi eorum non fuerunt beati. ergo nec oculi apostolorum. Tertio. beatitudo dicitur status omnium bonorum congregatione perfectus. sed apostoli videntes christum hic in terra non persequebantur beatitudinem quia ut dicitur Exodi. xxxij. Nemo videbit deum et viuere. ergo non erant dicendi oculi eorum beati. In oppositum est euangelium presens. Respondeo dicendum quod beatitudo est duplex. Una rei que consistit principaliter in aspectu et fruitione diuinitatis. et ex consequenti in visione humanitatis christi. et sic habetur in patria. Alia est beatitudo in spe. que in presenti vita consistit. et sic habet in via in viris excellentibus virtute. et de ista loquitur hic. Secundo notandum quod secundum quod duo oculi dicuntur in homine. scilicet. interiores et exteriores ita duplex dicitur visio. scilicet visio interior que fit per internam spirationem. de qua dicitur ad Eph. i. Deus det vobis spiritum sapientie et reuelationis in agnitionem eius illuminatos oculos cordis vestri. De ista visione etiam dicitur Job. viij. Abraham vidit diem meum et